

glašeni po čl.6 iste naredbe, a to nije slučaj sa uvalom gdje se dogodio sudar, pa je, prema tome, trebalo primijeniti opće propise za izbjegavanje sudara na moru.

B. J.

UPRAVA POMORSKE OBLASTI SREDNJEG JADRANA, Split

Drugostepeno rješenje br.04-3772/1-59 od 5.XII 1959.

Odgovornost zapovjednika kada se ne može ustanoviti krivnja nekog drugog člana posade

U prvostepenom administrativno-kaznenom postupku utvrđena je objektivna činjenica da je iz broda izbačena u more veća količina nafte i ulja. Zbog toga djela kažnjen je zapovjednik broda. On se žali jer se ne smatra krivim, budući da on to djelo nije počinio niti je dao nalog, niti odobrio bilo kome na brodu da izbacuje naftu i ulje iz broda. Ako je djelo stvarno i učinjeno, za to bi mogao biti odgovoran neko od osoblja stroja koje je jedino moglo da izbacuje naftu i ulje u more. Pomorska oblast je žalbu odbila. U obrazloženju kaže da krivnju u subjektivnom smislu nije bilo moguće utvrditi, jer i ostali članovi posade u svojim iskazima pred prvostepenim organom negiraju i sam objektivni učin. Nije se dakle moglo utvrditi ni koja je osoba izbacila naftu u more ni da li sa znanjem ili odobrenjem zapovjednika ili bez toga. Zbog toga je opravdano prvostepeni organ povukao na odgovornost zapovjednika broda, jer je on već po svom položaju i funkciji na brodu odgovoran za sve povrede propisa koje učini posada broda ako se ne dokaže osobna odgovornost nekog drugog člana posade na brodu.

B. J.

VIŠI PRIVREDNI SUD NR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 10.VI 1960.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr. Dmitar Machiedo, Eduard Kokić

Razlog za obustavu toka istovarnog roka vagona može biti i kiša koja nije velika, ako se radi o robi koju bi takva kiša očito mogla ozbiljno ugroziti i oštetiti - Imalac prava je dužan imati zaštitnu odjeću za radnike koji rade na uto-

varu ili istovaru vagona

Među strankama je sporno da li je primalac robe dužan platiti ležarinu za neistovarene vagone za vrijeme koje - prema njegovu **navodu** - nije istovario zbog kiše.

Prvostepeni sud je našao da kiša nije razlog zbog koga tuženik nije mogao istovariti vagone, jer da je kao specijalizirano poduzeće morao svoje radnike opskrbiti zaštitnim odjelima kako ih kiša ne bi ometala u radu.

Povodom žalbe drugostepeni sud je potvrdio presudu.

Iz obrazloženja:

Neosnovan je prigovor da prvostepeni sud nije pravilno ocijenio okolnosti da li je kiša, makar njeno trajanje bilo i kraće, zapreka koja opravdano sprečava tuženog da na vrijeme istovari vagone. Čl.88 Uredbe o dopunskim odredbama uz Zakon o prijevozu na željeznicama određuje kada i u kojim slučajevima postoji dužnost željeznice da stranku oslobodi od plaćanja kolske dangubnine. Tamo se, među ostalim, spominju i elementarne nepogode koje su takve prirode da onemogućuju istovar kola bez očite štete za radnu snagu i robu.

Ocjenjujući pitanje takve zapreke, u slučaju spora, potrebno je voditi računa o snazi nepogode i njenom intenzitetu, kao i o vrsti robe o čijem se utovaru ili istovaru radi. Kako se u ovom slučaju radilo o istovaru drvene, rezane bukove i jelove gradje, a u navedeno vrijeme nije padala kiša jačeg intenziteta, očito je da normalna kiša nije mogla ozbiljno takvu robu ugroziti i oštetiti, što bi bio slučaj da se radilo o jakom pljuskju. Poznato je da se istovar rezane gradje može vršiti i pod manjom kišom, jer eventualno kvašenje ne predstavlja veće oštećenje robe. Takva se roba u toku istovara ili utovara izlaže kiši kraće vrijeme, pa se eventualno kvašenje može brzo osušiti bez ikakve štete za robu. Primalac je dužan, ako se radi o robi koja je podložna kvaru zbog moćenja i manjom kišom, u toku postupka pružiti dokaze takve snage koji su u stanju uvjeriti sud da bi roba obzirom na svoju vrstu i osobine doista mogla biti oštećena i manjom kišom.

Što se tiče dužnosti opskrbjivanja radnika zaštitnom odjećom, sud u svemu prihvaća gledište prvostepenog suda.

G.B.